

На разбитие генерал-адъютантом Бебутовым...

Петро Гулак-Артемовський

НА РАЗБИТИЕ ГЕН[ЕРАЛ]-АД[ЪЮТАНТОМ] БЕБУТОВЫМ 19 НОЯБРЯ 1853 г. В АЗИИ
36-ТЫС [ЯЧНОГО] ТУРЕЦКОГО КОРПУСА, СОСТОЯВШЕГО ПОД НАЧАЛЬСТВОМ
АБДИ-ПАШИ. ПОСЛАНИЕ П. И. Л[ОНГИНО]ВОЙ В ОТВЕТ НА ЕЕ ЗАПИСКУ С
ПЕРВЫМ ИЗВЕСТИЕМ ОБ ЭТОЙ ПОБЕДЕ

Що там у хріна,
Пані, сокочеш:
Яких там віршів
Від мене хочеш? [26]
Співав тобі я
Андронка славу,
Співав козацьку
Нахимка справу;
Співав, як турчин
З ним зчепився.
Що й сам не рад був,
Не одхрестився;
Співав я сором
Й ганьбу султанську,
Стоптану силу
Його поганську;
Так, отже, тобі
Сього ще мало!
Хіба ж Меджіду
Ще гірше стало?
"Ой, стало гірше
Від того часу,
Як турчин з ляхом
Удрав до лясу; [27]
Як Бебут [28] дався
Взнаки невірі,
Взяв стан й гармат
Двадцять чотири".
Оце до шмиги,
Любая пані!

Так се Бебут їх
Вихльостав в бані?
Нехай же дурні
Здорові зносять
Та й ще в Бебута
Парку попросять!
Поки ж той турчин
З невдячним ляхом
Чухрають лісом,
Небитим шляхом,-
Я із гармат їх
Запалю люльку
І заспіваю
Таку їм думку:
Як до тебе, Меджіде,
Оця звісточка прийде,
Що наш бравий князь Бебут
Дав Абді-паші капут,
То не дмись вже, мов той сич,
А в сірка очей позич
Та прийди і повинися,
Низько в ноги поклонися,
В церкві богу помолись,
Та не дуже-то й скупись
І на сповідь кинь гривняку,
Щоб Бебут не втер ще маку;
Побожись та й дай заріку,
Що до смерті, що до віку
Не зачепиш більш ніколи
Білого царя Миколи.
12 декабря 1853 г, Харьков

[26] — До цього рядка в автографі подано примітку: "В замену радостного известия об этой блестящей победе П. И. Л[онгино]ва непременно требовала в ответ малороссийских стихов". П. І. Лонгінова — дружина Н. М. Лонгінова, сусіда П. Гулака-Артемовського.

[27] — До лясу — польська ідіома, що означає втечу. До цього рядка в автографі подано пояснення: "Известно, что в разбитом корпусе Абди-паши находилось много отчаянных польских политических коноводов".

[28] — Бебут — Бебутов В. Й. (1791-1858), російський генерал, військо якого 19 листопада 1853 р. розгромило турецький корпус під Башкадикларом (Туреччина).